Ruslan Yankovskyy, judo trener

S trdim delom do mehke poti

Jankovskyy na mednarodnem turnirju Koroška Open 2015 (arhiv JK Acron Slovenj Gradec)

Judo pomeni v prevodu mehka pot. Potrpežljivost je tudi v življenju zelo koristna, v tem športu pa še bolj. Mlajši člani kluba, kjer deluje Ruslan Yankovskyy, vsako leto osvojijo od 25 do 30 medalj. Zastavili so si najvišje možne cilje in letos, ko klub praznuje 40. obletnico delovanja, je to naslov evropskega prvaka.

Ruslanu Yankovskemu, mojstru juda 4. dan, glavnemu trenerju v Judo klubu Acron Slovenj Gradec, je judo način življenja. Trenira mladino in člane v Slovenj Gradcu, Dravogradu in na Muti, včasih preverja tudi rezultate treningov v skupinah drugih trenerjev.

Rojen je v Kijevu, starša sta bila zaposlena v takratni policiji. Judo je spoznal, ko so ga pripeljali v policijsko-vojaški klub Dinamo in so jih od 114 najstnikov izbrali 30, med njimi 13-letnega Ruslana. V Kijevu je študiral na Univerzi za šport in telesno kulturo, ki so jo nato končali še trije njegovi učenci s Koroške: Borut Marošek, Željko Gabrovec in Stojan Železnik.

Iz domače Ukrajine je v slovenjgraški judo prinesel disciplino. Ta borilna veščina ni borba, pač pa umetnost, pripoveduje: »Nasprotnika premagaš z njegovo silo. En del judo filozofije je odnos do nasprotnika, do ljudi. Za primer naj vzamem Japonce, ki se razlikujejo od vseh, jaz jih vidim, kot da so z drugega planeta.« Po zaključku turnirja Koroška Open je slovenjgraški kolektiv pospravljal športno halo in edino japonski trener in učenci je niso zapustili, dokler skupaj niso pobrali vseh smeti po tleh in še kje. Tako so pokazali, da so v judu poudarki tudi na odnosih, spoštovanju, filozofiji.

»Gola moč pri judu nič ne pomeni. Po eni strani je judo grob šport, ker je veliko padcev. Potrebna je vztrajnost. V klubu imamo nekaj primerov, ko je večina nekega otroka že odpisala, pa se je ta vseeno razvil in dosegel uspeh. Talentov je le 5 %, ostali garajo. Tako je v vsakem športu. V judu moraš biti potrpežljiv, čakati na pravi trenutek in ga izkoristiti ter ne zapraviti veliko energije. Potrpežljivost je tudi v življenju zelo koristna, v našem športu pa še bolj,« poudarja Yankovskyy.

O širšem pomenu vzgoje - za zdrav duh v zdravem telesu

V Slovenj Gradec je Ruslan Yankovskyy prišel v času, ko je klub vodil Bogdan Gabrovec; organizirali so turnir in povabili tudi ukrajinske judoiste. Ko je eden od Ruslanovih učencev, reprezentant Ukrajine, na tem turnirju zmagal, ga je Gabrovec želel videti. Med potovanjem na evropsko prvenstvo je tri dni treniral judoiste v Slovenj Gradcu kot gostujoči trener in povabili so ga, naj ostane. Zdaj z ženo Ukrajinko in dvema še mladoletnima sinovoma, ki se ukvarjata z judom in rokometom, živi v mestecu ob Mislinji in pravi: »Nič nam ne manjka.«

Judo klub Acron Slovenj Gradec, v katerem deluje Ruslan, je letos v jubilejnem 40. letu (slavnostno dogajanje se bo začelo spomladi). Glavni sponzor kluba je trgovsko podjetje Acron iz Pameč z direktorjem Samom Lampretom. Postavili so si najvišje možne cilje in v takem duhu Yankovskyy vzgaja tudi svoje mlade. Letos v klubu ciljajo na naslov evropskega prvaka. Prejšnje leto se jim je medalja izmuznila, na olimpijskih igrah mladih je bila Zala Pečoler peta. »Prvič v zgodovini našega kluba so na tem prvenstvu nastopali trije predstavniki Judo kluba Acron Slovenj Gradec. Preden so nastopili na evropskem prvenstvu, so vsi trije naredili normo. Janu Horvatu, ki je bil v borbi za medaljo in je bil na koncu na tekmi evropskega pokala peti, se je pridružila Zala Pečoler, ki je bila v Teplicah še tretja in na kadetskem turnirju Follonica v Italiji druga. Tudi Aljoša Yankovskyy se je boril za medaljo in bil na koncu peti. Po številu udeležencev je bila naša ekipa najštevilčnejša v Sloveniji,« razlaga Yankovskyy in dodaja, da je lani klub osvojil največ kadetskih medalj v Sloveniji, na koncu državnega kadetskega prvenstva so imeli tri zlate. Vsako leto na državnem nivoju osvojijo kar veliko število medalj v vseh starostnih kategorijah. Uspehov svojih judo gojencev pa Ruslan ne pripisuje samo sebi, ampak pravi, da je to kolektivno delo ne glede na to, da gojijo individualni šport. Uspeh je namreč odvisen od dobrega vzdušja v celotni skupini.

»Kot človek in trener lahko povem, da je sicer v redu vzgojiti športnika, vendar je moja naloga širša – vzgojiti moraš osebnost, ki ve, kaj želi doseči v življenju. Ker trenirajo in se udeležujejo različnih tekmovanj, jim bo v življenju lažje na kateremkoli področju, v službi in še kje,« pojasnjuje Yankovskyy, saj otroke vzpodbuja, da naj se tudi v življenju in delu postavijo na najvišje stopničke. Najbolj ga moti današnja računalniška doba, ker se nekateri otroci preveč poglabljajo v virtualni digitalni svet: »Pri nas sicer ni nič hudega, če malo posedijo z igricami na računalniku, ker so drugače zasedeni s treningi. Opažam pa, da je veliko otrok tudi poleti doma za računalniki, ko bi se morali zunaj gibati. Enako je z mobiteli v otroških rokah. Na pripravah jim poberem vso tovrstno tehnologijo in potem se družijo in lažje kontaktirajo med sabo – tako smo dogovorjeni v klubu.«

Pri otroku, ki vadi judo, se zelo razvije koordinacija, saj v slovenjgraškem klubu izvajajo tudi gimnastične vaje in igrajo različne igre, tudi posebne vrste nogomet. Pomembno je nenehno gibanje, namreč če se tekmovalec v borbi ustavi, lahko zanj to pomeni poraz. Pri športni hali stojijo orodja za orodno telovadbo, drogi in plezala, ki so jih poimenovali Workout Ruslan. »Zgradil sem jih v letu 2007 in menim, da so prva taka na prostem v Sloveniji. Kasneje jih je zavod Spotur prenovil. Poleti so polno zasedena, na njih sta bila že dva turnirja. Nekateri jih uporabljajo tudi zdaj, pozimi,« je vesel Yankovskyy.

Prijateljstvo s klubi iz tujine se kaže tudi s številčno udeležbo na turnirju Koroška open

Zaradi svoje pozitivno naravnane osebnosti, dobre volje in prijateljskih odnosov, ki jih vzpostavlja, je Ruslan zaslužen za stike s sorodnimi klubi v tujini. Sredi preteklega meseca so bili na pripravah v našem mestu in po okoliških hribih trije trenerji in devet športnikov iz Budimpešte. Z njimi je bil madžarski državni prvak, bronast na svetovnem prvenstvu in evropski prvak v kategoriji 100 kg, ki se je pred tem udeležil turnirja Koroška Open. Poleti se bodo judoisti v organizaciji kluba Acron že sedmo leto zapovrstjo zbrali na mednarodnih pripravah v Crikvenici. Lani se jih je udeležilo 400 športnikov s trenerji iz dvaindvajsetih držav, letos bo številka povabljenih še nekoliko višja.

Jeseni bo sledil mednarodni turnir Koroška Open, na katerega se pripravljajo celo leto in ne menjajo njegovega datuma, kar je pomembno. Tudi nanj nameravajo povabiti še več judoistov kot lani. Ob tem se Yankovskyy zahvaljuje staršem in vsem sponzorjem, ki so pomagali pri organizaciji in izvedbi lanskega turnirja: »V naš klub je včlanjenih okrog 230 otrok, samo Akron v Slovenj Gradcu jih ima 183, zato nam ni težko karkoli organizirati, ker razdelimo delo in vsak dela svoje. 6 borilnih prostorov smo imeli, zato tudi okrog 25 mednarodnih sodnikov in ti so povedali, da naš turnir v kadetski konkurenci spada med pet najmočnejših tovrstnih turnirjev v Evropi. Samo madžarska reprezentanca je, na primer, pripeljala 70 ljudi. Konkurenca je bila zelo močna. Nekateri so povedali celo, da so osvojili medaljo na evropskih pokalih, tu pa jim ni uspelo osvojiti nobene. Znani ljudje vsako leto z veseljem pridejo.« Japonci so v času udeležbe na Koroška Open naše judoiste povabili v deželo vzhajajočega sonca, zato v klubu načrtujejo tudi ta obisk.

Vsake štiri leta prirejajo priprave s katerim od pomembnejših judoistov svetovnega ranga, da jim pokaže svojo tehniko. Nazadnje je bil njihov gost Georgii Zantaraia, znan pod vzdevkom Ukrajinska mačka, štirikratni svetovni prvak, ki je začetnik nestandardne tehnike »reševanja« na borbah. In kako Ruslan gleda na splošno situacijo v svoji domovini Ukrajini? »Vse je umazana politika. Vendar bumerang se vrača,« zaključi in doda, da mu je zelo žal ljudi.

Ajda Prislan

Ruslan Yankovskyy (desno) je ponosen na svoje uspešne kadete in mladince (državno prvenstvo U21, 2015). Skrajno levo stoji predsednik kluba Borut Marošek. (JK Acron Slovenj Gradec)

Ustanovitelj juda je mojster Kanō Jigorō (48 kg). Iz jiu-jitsa je odstranil vse nevarne prijeme in naredil judo za varnejši šport, saj njegova tehnika ne vsebuje udarcev, ima le prijeme in mete. Na Japonskem ga imajo v šolskih programih. Znana so njegova tudi življenjska pravila: »Pojdi po eni poti, ob zmagi ne postani domišljav, prav tako naj te poraz ne zlomi, ko je vse mirno, bodi previden in neustrašen, ko preti nevarnost.«

Mitja Kordež

Dvoranski pionirski rekord v teku na 200 m

Na mednarodnem atletskem dvoranskem mitingu, ki je 16. 1. 2016 potekal na Dunaju, je Mitja Kordež postavil nov državni rekord v teku na 200 m. S časom 22,78 je skoraj za sekundo izboljšal eno leto star rekord Gregorja Grahovca iz Atletskega društva Kladivar Celje (23,68).

Zelo uspešno so tekmovali tudi ostali atleti. Jaka Pogorevc (1:57,58) in Tine Glavič (1:58,51) sta z osebnima rekordoma v teku na 800 m osvojila tretje in četrto mesto. Tjaša Lepej je bila v A finalu teka na 60 m, v katerem je nastopila tudi Zala Hovnik (8,27), z rezultatom 8,15 četrta. Četrto mesto je v suvanju krogle z rezultatom 11,23 m dosegla tudi Lana Verhovnik. V teku na 200 m so se poleg Mitje Kordeža osebnih rekordov razveselili še Zala Hovnik (27,85), Veronika Pisnik (28,07), Tjaša Fijavž (27,68), Žiga Pečnik (24,55) in Žiga Andrejc (23,93). **(MV)**

Rokomet

Mladinci leto začeli z zmago

RK Slovenj Gradec 2011 : RK Grosuplje – 31 : 26 (12 : 13)

Mladinci RK Slovenj Gradec 2011 so v domači dvorani odigrali tekmo 1. kroga 2. mladinske lige za mesta od 1 do 6 proti ekipi RK Grosuplje. Pri domačih sta zaradi poškodbe in bolezni manjkala Martin Vižintin in kapetan ekipe Filip Banfro.

Tekma je bila v prvem polčasu izjemno izenačena, a so bili gostje bolj zbrani, saj so domačini naredili kar nekaj tehničnih napak pri izvedbi protinapada. V začetku drugega polčasa so domači igralci strnili vrste v obrambi. Tekmo so mladinci RK Slovenj Gradec 2011 rutinirano pripeljali do konca in slavili z rezultatom 31 : 26. Po dolgem času je za mladinsko ekipo nastopal Doberšek, ki je bil odličen tako v obrambi kot napadu.

Nino Legnar

Karate

Tomi Dražič – najuspešnejši tekmovalec v letu 2015

Tomi Dražič, član Karate kluba Slovenj Gradec, je 13. 12. 2015 v Divači na drugem pokalnem turnirju zmagal v članski kategoriji v borbah. Iz drugih koroških klubov sta tretji mesti v isti kategoriji zasedla člana Karate kluba Mežica Matej Haber in Florjan Reiter. Tomi je tako postal najuspešnejši tekmovalec v letu 2015 in zasedel prvo mesto v skupnem pokalnem seštevku, za katerega prejme priznanje in pokal na državnem prvenstvu.

V kategoriji starejši dečki je član slovenjgraškega karate kluba Luka Čevnik dosegel 5. mesto, v kategoriji malčki pa Aljaž Aberšek prav tako 5. mesto.

AP

Dražič na zmagovalni stopnički (arhiv Tomi Dražič)

Tenis

Uspehi članov Tenis kluba 96 Slovenj Gradec

Daša Štusaj se še z nobenega tekmovanja ni vrnila brez pokala.

V zadnjem obdobju so dosegli vrsto odličnih uvrstitev na različnih tekmovanjih, državnih prvenstvih in turnirjih podobnega ranga. Sledijo rezultati najuspešnejših.

Miha Peruš:
- državno prvenstvo do 16 let, Maribor: 3.–4. mesto posamezno, 5.–8. mesto dvojice;
- državno prvenstvo do 18 let, Rogaška Slatina: 5.–8. mesto posamezno;
- odprto prvenstvo do 18 let, Maribor: 3.–4. mesto posamezno.

Miha se bo februarja udeležil ekipnega evropskega prvenstva do 16 let na Madžarskem.

Benjamin Beliš:
- državno prvenstvo člani, Rogaška Slatina: 5.–8. mesto posamezno, 5.–8. mesto dvojice.

Barbara Beliš:
- državno prvenstvo dekleta do 18 let, Rogaška Slatina: 5.–.8 mesto posamezno, 5.–8. mesto dvojice.

Miha Vetrih:
- državno prvenstvo do 14 let: 5.–8. mesto.

Sledijo še rezultati mlajših tekmovalcev.

Daša Štusaj:
- odprto prvenstvo Litije od 8 do11 let: mini tenis deklice 1. mesto;
- odprto prvenstvo Maribora od 8 do11 let: mini tenis deklice 1. mesto.

Lan Konečnik:
- odprto prvenstvo Litije od 8 do 11 let: mini tenis dečki 5.–8. mesto.

Sara Pogorevc:
- odprto prvenstvo Litije od 8 do 11 let: mini tenis deklice 5.–8. mesto.

VV

Judo klub Acron

Največji tekmovalni dosežki v letu 2015 na evropskem nivoju

Nastopili so na sedmih evropskih kadetskih pokalih (do 18 let), kjer so dosegli 2. mesto, 3. mesto in šest 5. mest. Evropskega kadetskega prvenstva v Sofiji (BUL) so se iz JK Acron udeležili trije, od njih sta osvojila Zala Pečoler (do 70 kg) 7. mesto in Aljoša Yankovskyy (do 81 kg) 9. mesto.

Na Evropskih mladinskih olimpijskih igrah v Tbilisiju v Gruziji (GEO) je od treh udeležencev Zala Pečoler v kategoriji do 63 kg osvojila 5. mesto.

Jan Horvat, Aljoša Yankovskyy in Zala Pečoler so člani kadetske reprezentance.

Na EJU kadetskem turnirju Zagreb (CRO) je 5. mesto osvojil Jan Horvat (do 90 kg), na EJU kadetskem turnirju Antalya (TUR) sta dve 5. mesti osvojili Zala Pečoler (do 70 kg) in Laura Božič (do 52 kg), na EJU kadetskem turnirju Follonica (ITA) je 2. mesto osvojila Zala Pečoler (do 70 kg) in 5. mesto Jan Horvat (do 90 kg), na EJU kadetskem turnirju Teplice (CZE) je 3. mesto osvojila Zala Pečoler (do 70 kg) in 5. mesto Aljoša Yankovskyy (do 81 kg), na EJU kadetskem turnirju Bielsko-Biala (POL) je 5. mesto osvojila Zala Pečoler (do 63 kg) in na Evropskem kadetskem prvenstvu v Sofiji (BUL) je 7. mesto osvojila Zala Pečoler (do 63 kg) in 9. mesto Aljoša Yankovskyy (do 81 kg).

Uspehi na državnih prvenstvih

Na Slovenskem pokalu 2015 je Judo klub Acron Slovenj Gradec od osemdesetih klubov zasedel 7. mesto.

Na državnih prvenstvih so tekmovalci tega kluba osvojili 35 medalj, to je 14 zlatih, 8 srebrnih in 13 bronastih. V klubu poudarjajo, da nastopajo izključno s svojimi tekmovalci.

DP starejši dečki in deklice (U14), 31. 1. 2015, Slovenska Bistrica			
1	Žan Kaizer	do 66 kg	1. mesto
2	Matic Jordan	do 38 kg	2. mesto
3	Urška Bernard	do 32 kg	2. mesto
4	Tadej Jelenko	do 34 kg	3. mesto
5	Tamara Kovač	do 63 kg	3. mesto
6	Tina Kovač	do 36 kg	3. mesto
DP mlajši kadeti in kadetinje (U16), 7. 3. 2015, Maribor			
1	Vinko Prevolšek	do 46 kg	1. mesto
2	Rok Pogorevc	nad 81 kg	2. mesto
3	Saša Ranc	do 52 kg	2. mesto
4	Nuša Perovnik	do 48 kg	3. mesto
5	Andrej Yankovskyy	do 60 kg	3. mesto
DP kadeti in kadetinje (U18), 31. 1. 2015, Slovenska Bistrica			
1	Aljoša Yankovskyy	do 81 kg	1. mesto
2	Jan Horvat	do 90 kg	1. mesto
3	Mare Pogorelc	do 60 kg	1. mesto
4	Zala Pečoler	do 70 kg	2. mesto
5	Vinko Prevolšek	do 50 kg	2. mesto
6	Laura Božič	do 52 kg	3. mesto
7	Saša Ranc	do 48 kg	3. mesto
DP mladinci in mladinke (U21), 18. 4. 2015, Kranj			
1	Mare Pogorelc	do 60 kg	1. mesto
2	Aljoša Yankovskyy	do 81 kg	2. mesto
3	Trey Srebotnik - Gregor	do 55 kg	3. mesto
4	Jan Horvat	do 90 kg	3. mesto
5	Katja Oder	do 63 kg	3. mesto
6	Zala Pečoler	do 70 kg	3. mesto
DP osnovnih šol, 4. 6. 2015, Koper in DP srednjih šol, 5. 11. 2015, Koper			
1	Vinko Prevolšek	do 46 kg	1. mesto
2	Rok Pogorevc	nad 81 kg	1. mesto
3	Nuša Perovnik	do 48 kg	1. mesto
4	Jan Horvat	do 90 kg	1. mesto
5	Miha Razdevšek	do 66 kg	3. mesto
6	Saša Ranc	do 52 kg	3. mesto
1. slovenska judo liga in DP člani			
1	David Mesarič	do 100 kg	2. mesto
2	Judo klub Acron SG	člani	7. mesto
DP v katah, 12. 8. 2015			
1	Robert in David Mesarič	Nage no Kata	1. mesto
2	Robert in David Mesarič	Katame no Kata	1. mesto
3	Robert in David Mesarič	Kime no Kata	1. mesto
4	Robert in David Mesarič	Kodokan Goshin Jutsu	1. mesto

Priznanja Judo zveze Slovenije ekipno

U14 starejše deklice – 2. mesto, U18 kadetinje – 3. mesto, U16 mlajši kadeti – 2. mesto, U18 kadeti – 2. mesto

Priznanja Judo zveze Slovenije posamezno

Starejši dečki do 14 let: Žan Kaizer – 2. mesto (175 točk), mlajši kadeti do 16 let: Vinko Prevolšek – 2. mesto (270 točk), kadetinje do 18 let: Zala Pečoler – 3. mesto (606 točk), kadeti do 18 let: Aljoša Yankovskyy – 3. mesto (441 točk)

AP

Denis Šteharnik, glavni trener slovenske ženske ekipe za alpsko smučanje

Perspektiva je!

(foto arhiv Denis Šteharnik)

Smučarska sezona je v polnem zamahu. Denisa Šteharnika, Slovenjgradčana na čelu slovenske ženske smučarske reprezentance, smo zmotili pred tekmami v Aareju (12.–13. december), kamor je bil ravnokar prispel iz Ostersunda.

Takole je v elektronskem sporočilu povzel dogajanje tistega tedna: »Ja, urnik je res natrpan. Ko smo prišli iz Colorada, sem bil en dan doma, potem smo šli v Alta Badio, kjer smo ostali tri dni, ponoči smo se pripeljali domov, naslednje jutro, torej danes (9. december; op. a.),pa sem bil ob 4.00 že na poti v Zagreb na letališče. Danes sem bil že v Kopenhagnu, Stockholmu in Ostersundu. Ravnokar smo se z letališča pripeljali v Aare, kjer imamo jutri zjutraj ob 6.00 trening veleslaloma, ob 16.30 pa trening slaloma.«

Takšen je ritem v svetovnem pokalu. Na tekmi v Aareju ga je nato doletela posebna čast: bil je postavljač proge, kar samo po sebi ne bi bilo nič posebnega, če ne bi šlo za 100. tekmovanje za Svetovni pokal v organizaciji Švedske smučarske zveze na tem smučišču. Zakaj to omenjam? Ker kaže na ugled, ki ga slovensko alpsko smučanje, pa tudi Denis Šteharnik osebno, uživata v svetovni smučarski karavani.

Ne gre si zatiskati oči pred dejstvom, da bodo morali odgovorni na Smučarski zvezi Slovenije (SZS) pošteno zavihati rokave, da bodo uspeli po (začasnem?) slovesu Tine Maze z belih strmin in vseh težavah, ki pestijo slovensko alpsko smučanje, ohranjati renome, ki so ga ustvarile generacije in generacije vrhunskih tekmovalcev in športnih delavcev. Denis Šteharnik se zaveda svoje odgovornosti, upajmo, da se je tudi ostali na zvezi.

Kljub napornemu urniku si je tokratni sogovornik uspel vzeti nekaj časa za odgovore na vprašanja SGlasnika. V njih ne manjka kritičnega razmisleka o trenutnem stanju v slovenski smučariji, vendarle pa sta v ospredju optimizem in vera v svetlo prihodnost športa, ki mu je kot trener posvetil svojo poklicno kariero.

Z letošnjo sezono se zdi, da je po slovesu Tine Maze v slovenskem ženskem smučanju zazeval svojevrsten vakuum. Koliko zahteven bo povratek na 'pota stare slave', ki bo vaša prva naloga v prihodnjih letih?

Ko preneha tekmovati – tega sicer še ne vemo zagotovo – takšna šampionka, kot je Tina Maze, bi zazeval vakuum v vsaki reprezentanci na svetu. Treba je namreč vedeti, da se takšni asi ne rojevajo vsak dan. Seveda se aktivna dekleta zelo težko primerjajo z njo, vendar bomo poskušali to vrzel v ekipi čim hitreje zapolniti.

Tekmovalkam, ki so trenutno v A ekipi, to že delno uspeva. Če samo pogledate rezultate, boste videli, da še držimo stik z najboljšimi. Kar je meni kot odgovornemu trenerju za tehnične in hitre discipline najpomembnejše, pa je to, da priključek držimo tako v enih kot drugih. To ne velja samo za žensko smučanje, tudi moško se drži kar dobro, kar nas uvršča med smučarsko zelo razvite nacije.

Za nas poznavalce je nekaj povsem drugega, če imaš uspešne tekmovalce v slalomu, veleslalomu, superveleslalomu, smuku in super kombinaciji, kot pa to, da bi Slovenija imela, denimo, eno slalomistko in enega ali dva slalomista svetovnega ranga. Mi smo prisotni vsepovsod in se znamo ukvarjati z vsemi disciplinami, na kar sem kot Slovenec zelo ponosen. To nam priznava tudi stroka.

Vrnitev na pota stare slave, kot se je glasilo vaše vprašanje, torej je mogoča, bo pa zelo zahtevna. Zadeve se je treba lotiti sistematično, brez izdatne podpore SZS pa se to ne more zgoditi.

Se vam zdi, da je alpska reprezentanca v smislu podpore s strani krovne zveze kakorkoli deprivilegirana v primerjavi z drugimi? Po rezultatih zadnja leta izstopajo zlasti nordijci. Od kod ta rezultatski razkorak?

Trenutne razmere so takšne, da SZS nima razvite infrastrukture za kvaliteten dolgoročen program za alpsko smučanje za vse kategorije in reprezentance. Poglejte, alpinci trenutno nimamo popolnoma nič svojega, kjer bi lahko trenirali. Nimamo svojega smučišča, nimamo svoje telovadnice itd. Povsod, kamor gremo, moramo vse plačevati in se prilagajati.

V profesionalnem smučanju se tekmuje dobesedno po ledu. Za turiste bi bila to seveda smrtno nevarna podlaga, na kateri še zdaleč ne bi uživali v smuki. Kje v Sloveniji si lahko torej za trening pripravimo takšen teren? Morda za kakšen dan pred pokalom Vitranc, medtem ko v Mariboru podlago praviloma pripravijo 5–6 dni pred Zlato lisico, torej takrat, ko tam več ne sme trenirati nihče. Po tekmovanju takšno podlago nemudoma, najkasneje naslednji dan, predelajo z ratrakom, tako da je spet primerna za rekreativce. Za takšno stanje seveda nismo odgovorni mi trenerji, odgovornost je na drugih ljudeh na SZS.

Naj povem še to: čestitke našim smučarskim skakalcem, tekačem itd., da so imeli na najodgovornejših položajih tako sposobne ljudi, da so si lahko ustvarili Planico, Pokljuko, Roglo in še vrsto manjših skakalnic širom po Sloveniji. Zdaj lahko v domačem okolju skrbijo za podmladek in kvaliteto programov. Si predstavljate, da bi našemu Petru Prevcu rekli, da zdaj žal ne more na trening, ker skačejo turisti? Potem ko bodo nehali, pa bo lahko dvakrat skočil še on … Ali pa, da bi Jakov Fak lahko treniral samo do 9.00, takrat pa bi se proga odprla za turiste? Približno v takšnih razmeram mi treniramo doma.

Alternativa je tujina, kjer imajo namenske poligone s primerno podlago za treniranje. Vendar to seveda precej stane, mi pa si tega trenutno ne moremo privoščiti v tolikšni meri, kot bi si želeli oziroma bi potrebovali. Najprej moramo torej ustvariti primerne pogoje na vseh ravneh.

Ko sem bil jaz trener v klubu, smo lahko na smučiščih trenirali večinoma od 7. do 9. ure zjutraj. Povejte mi, kateri starš lahko ob takem času pripelje tekmovalca na trening in ga odpelje z njega? Redki, kvečjemu če to vlogo prevzameta dedek in babica. Poleg tega otroci zaradi treninga manjkajo v šoli, saj so le-ti ob neprimernih urah, ipd.

Takšne nelogičnosti nam jemljejo bazo tekmovalcev, kakršno smo imeli nekoč. Tu moramo iti s časom naprej in vse skupaj približati trenirancem, njim prilagoditi ure treningov itd.

Je glede na zaostrene finančne razmere v slovenski smučariji – zaradi varčevanja ste, denimo, izpustili južnoameriške priprave – sploh realno pričakovati kvalitativni preskok v nekem doglednem času?

Mi se vsekakor trudimo, da bi do takšnega preskoka prišlo, pri čemer imam v mislih raven kakovosti, ki bi nam omogočala poseganje po medaljah. Žal je resnično veliko – ne pa vse! – odvisno od finančnega vložka.

Potrebovali bi strokovni tim, ki bi dosegal vsaj standarde primerljivih ekip. To v svetovnem pokalu pomeni trenerja, njegovega pomočnika, serviserja, kondicijskega trenerja, fizioterapevta, zdravnika, psihologa in še kakšnega strokovnega delavca. Pri nas se žal ustavimo že med 2. in 3. naštetim.

Ostalo pa je ena sama improvizacija. Morda je res, da smo mojstri v tem, vendar menim, da bi morali tekmovalcem nuditi večjo podporo in to na vseh ravneh.

Kdo so slovenski smučarski aduti prihodnosti? Je med njimi tudi kakšen/-na Slovenjgradčan/-ka? Oziroma, če vprašanje zastavim nekoliko drugače: ali sploh še imamo zagotovljene osnovne predpogoje za vzgojo vrhunskih tekmovalcev?

Za prihodnost smučanja se ne bojim, resda pa bolje poznam žensko smučarijo. Lahko smo brez skrbi, perspektiva je. Ne bi rad operiral z imeni, imamo pa nekaj zelo nadarjenih posameznic in posameznikov, tudi v naši občini.

Moti me samo to, da pri tem SZS ne prevzame večje vloge, tako da pade preveliko finančno breme na starše otrok. Zgodbo naprej pa tako poznate: eni to breme zmorejo, drugi ne, zaradi česar je potrebno smuči postaviti v kot in predčasno zaključiti kariero. Veliko zelo nadarjenih smučark in smučarjev poznam, tudi iz naše občini, ki so morali to žal storiti, pa so bili med svojimi vrstniki odlični v svetovnem merilu.

Ne glede na to sam trdno verjamem, da se bo 'Tina' spet ponovila, lahko se celo zgodi, da kar v Slovenj Gradcu, pa če mi verjamete ali ne. Smučarski klub Dvornik transport se je na našem koroškem prostoru procesa vzgoje tekmovalcev lotil zelo resno. Prepričan sem, da bo nekomu iz te sredine uspelo na sam svetovni vrh. Neglede na to, kakšen je sistem, nadarjeni posamezniki vedno so in bodo obstajali, pri čemer pa je vendarle potrebno ločiti dve stvari: eno je posameznik, drugo je ekipa kot celota.

To vprašanje so vam gotovo zastavili že mnogokrat, pa vendarle ne morem mimo njega: lahko v prihodnji sezoni pričakujemo povratek vélike Tine? Je ta upoštevajoč njeno starost in izpuščeno sezono po vašem mnenju sploh izvedljiv?

To odločitev prepuščam samo njej. O tem ne želim špekulirati. To je njena odločitev, njena pot. Jaz ji lahko želim le najboljše, kakorkoli se bo odločila.

Kaj bi za konec sporočili vsem mladim smučarkam in smučarjem, ki stopajo ali pa še bodo stopali po Tini nih stopinjah?

Še enkrat bi vse skupaj spomnil na to, kako krasen šport je alpsko smučanje. Dogaja se predvsem v naravi, zato bi ga svetoval prav vsakomur. Pri njem otroci v vseh pogledih zelo napredujejo: učijo se samostojnosti, tekmovalnosti, iznajdljivosti, se družijo z vrstniki, veliko potujejo, dnevno doživljajo male in/ali velike vzpone in padce, padejo, se poberejo ... skratka, je odlična šola za življenje.

Seveda pa to ne velja samo za smučanje, da po nerodnem ne zanemarim drugih športov. Sem za šport na splošno – za vsakega, v katerem otroci uživajo in osebnostno rastejo. To so same pozitivne stvari, ki jih v današnjem času pri otrocih zelo pogrešam.

Aljaž Kitak

Šteharnikovo strokovno delo s slovenskimi smučarkami se že odraža v očitnem rezultatskem skoku, še posebej v tehničnih disciplinah. Navdušuje zlasti Ana Drev, sicer članica domačega Smučarskega kluba Dvornik transport, ki je bila 2. na VS v Flachauu.